

ZBIERKA ZÁKONOV SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1945

Vyhlášené: 07.09.1945

Vyhlášená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

62.

Dekret presidenta republiky

ze dne 8. srpna 1945

o úlevách v trestním řízení soudním.

K návrhu vlády ustanovují:

Čl. I.

Trestní řád ze dne 23. května 1873, č. 119 ř. z., se mění a doplňuje takto:

1. V § 13 se poslední odstavec zrušuje a předposlední odstavec zní:

„Sborové soudy první stolice se usnášejí ve sborech tří soudců, z nichž jeden předsedá.“

2. V § 15 zní poslední věta:

„Sborové soudy druhé stolice se usnášejí ve sborech tří soudců, z nichž jeden předsedá.“

3. Za § 34 se vkládají §§ 34 a) a 34 b) tohoto znění:

„§ 34 a.

Od stíhání činu veřejnou žalobou může být upuštěno, jestliže trest, k němuž stíhání může vésti, nemá význam vedle trestu, jenž obviněnému byl pro jiný čin již pravoplatně uložen nebo který ho, jak lze očekávat, pro jiný čin postihne.

§ 34 b.

Jde-li o čin, o němž přísluší rozhodovati okresním soudům, budiž od jeho stíhání veřejnou žalobou upuštěno, jestliže pachatelova vina je nepatrná a následky činu jsou bezvýznamné, leda že by si veřejný zájem potrestání žádal.“

4. Do § 48 se vkládá jako poslední odstavec ustanovení tohoto znění:

„Soukromému účastníku nepřísluší právo podati veřejnou žalobu místo státního zástupce, upustil-li státní zástupce od stíhání podle ustanovení §§ 34 a) a 34 b).“

5. V § 270 zní první odstavec:

„Rozsudek budiž do osmi dnů, počítajíc ode dne prohlášení, sepsán a podepsán předsedou a zapisovatelem.“

6. § 283, odstavec první zní takto:

„Odvolání možno vznésti toliko proti výroku o trestu, není-li tu důvodu zmatečnosti, uvedeného v § 281, č. 11, a proti výroku o nárocích soukromoprávních. Proti výroku o trestu se mohou odvolati všichni ti, kdo jsou oprávněni vznésti zmateční stížnost.“

7. Za § 363 se vkládá § 363 a) tohoto znění:

„§ 363 a.

Bylo-li od stíhání veřejnou žalobou upuštěno podle ustanovení § 34 a) a nepominula-li ještě trestnost činu promlčením, může být trestní řízení proti obviněnému na návrh veřejného žalobce bez podmínek a formálností obnovy zahájeno nebo v něm pokračováno, avšak jen za těchto podmínek:

1. jestliže v případě, že od stíhání bylo upuštěno se zřetelem k trestu, jenž obviněnému byl pro jiný čin již pravoplatně uložen, s tohoto trestu sešlo;
2. jestliže se v případě, že od stíhání bylo upuštěno se zřetelem k trestu, jenž obviněného pro jiný čin pravděpodobně postihne, trestní řízení zahájí nebo se v něm pokračuje do tří měsíců od právní moci rozhodnutí, jímž řízení o onom jiném činu bylo skončeno.“

8. Do § 449 se vkládá jako poslední věta ustanovení tohoto znění:

„Toto právo soukromému účastníku nepřísluší, bylo-li od stíhání činu upuštěno podle ustanovení §§ 34 a) a 34 b).“

Čl. II.**§ 1.**

(1) Měl-li by býti za zločin krádeže, zpronevěry nebo podvodu, uložen trest podle trestní sazby přesahující pět let jen se zřetelem k částce nebo ceně toho, co bylo předmětem činu nebo k čemu směřoval vinníkův úmysl, může veřejný žalobce v obžalovacím spise navrhnouti, aby bylo užito trestní sazby těžkého žaláře od jednoho roku do pěti let, uzná-li tuto sazbu hledě k povaze vinníka a okolnostem činu za přiměřenou.

(2) Ukládá-li soud trest podle nižší trestní sazby uvedené v odstavci 1, nevylučuje se tím jeho právo trest zmírniti a přeměnití podle §§ 54 a 55 trestního zákona.

§ 2.

V případech, kde veřejný žalobce podle čl. II., § 1, odst. 1 navrhl, aby bylo užito trestní sazby těžkého žaláře od jednoho roku do pěti let, rozhoduje krajský soud.

Čl. III.**§ 1.**

Konati hlavní přelíčení a rozhodovati o zločinech a přečinech náleží podle dalších ustanovení tohoto článku samosoudci.

§ 2.

(1) Pro všechny zločiny a přečiny, při nichž se podle zákona má uznati na trest žaláře do pěti let, může státní zástupce v obžalovacím spise navrhnouti řízení před samosoudcem, lze-li podle okolností případu míti za to, že nebude nutno uložiti přísnější trest než trest na svobodě nejvýše jednorocní nebo trest peněžitý. Takovému návrhu nepřekáží, že se nadto může nebo musí uznati na tresty vedlejší.

(2) Státní zástupce učiní takový návrh zvláště v případech, že trestní oznámení bylo učiněno na obviněného veřejným úřadem nebo veřejným úředníkem na základě jejich vlastního služebního postřehu nebo na základě doznání, které před nimi učinil, anebo byl-li obžalovaný postížen s

předměty, které svědčí o jeho účasti na trestném činu, anebo vůbec v případech, kdy, jak možno předpokládati, bude lze jeho vinu snadno dokázati.

§ 3.

Pro obžalovací řízení platí obdobně ustanovení hlavy XVI trestního řádu (§§ 207 až 219) s těmito odchylkami a doplňky:

1. Samosoudce má práva a povinnosti předsedy nalézacího senátu.
2. Má-li samosoudce pochybnosti o přípustnosti řízení před samosoudcem (§ 2, odst. 1 tohoto článku), vyžádá si rozhodnutí radní komory.
3. Prohlásí-li radní komora řízení před samosoudcem za nepřipustné, má státní zástupce ve třech dnech učiniti nutné návrhy k zavedení obecného řízení nebo pokračování v něm.
4. Usnesením radní komory, jímž se uznává přípustnost řízení před samosoudcem, není nalézací soud vázán.

§ 4.

O přípravě k hlavnímu přelíčení, o hlavním přelíčení a o rozsudku platí obdobně ustanovení hlavy XVII a XVIII trestního řádu (§§ 220 až 279) s těmito odchylkami a doplňky:

1. Samosoudce má práva a povinnosti nalézacího senátu a jeho předsedy.
2. Samosoudce nemůže pod zmatečností (§ 281, č. 11 trestního řádu) uložití přísnější trest než trest na svobodě nejvýše jednorocní nebo trest peněžítý; v obou případech může nadto uznati na vedlejší tresty. Pokládá-li však za nutné, aby obžalovaný byl odsouzen k trestu přísnějším, přeruší hlavní přelíčení. V tom případě učiní státní zástupce ve třech dnech návrhy k zahájení obecného řízení.
3. Ani v případě § 278 trestního řádu nemůže samosoudce uložití trest přísnější než ten, který je uveden v čísle 2.

§ 5.

O opravných prostředcích proti rozsudkům samosoudcovým platí obdobně ustanovení §§ 280 až 296 trestního řádu s těmito odchylkami a doplňky:

1. Důvod zmatečnosti podle § 281, č. 6 je dán též tehdy, provedl-li samosoudce řízení o zločinu, na který je v zákoně stanoven trest žaláře nejméně pětiletého. V takovém případě zruší nejvyšší soud rozsudek a odkáže věc sborovému soudu první stolice. Tento zařídí zahájení obecného řízení (§ 3, č. 3 tohoto článku).
2. Vyhoví-li se odvolání podanému v neprospěch obžalovaného proti výroku o trestu, nelze ani tu zvýšiti trest nad míru stanovenou v § 4, č. 2 tohoto článku.

§ 6.

O obnově trestního řízení a o navrácení v předešlý stav při prošlých lhůtách platí obdobně ustanovení hlavy XX trestního řádu.

1. O přípustnosti obnovy rozhoduje samosoudce.
2. Také všechna ostatní rozhodnutí, která se činí mimo hlavní přelíčení a k nimž je jinak povolán sborový soud, příslušejí samosoudci.
3. Pořad opravných prostředků proti jeho rozhodnutím se řídí všeobecnými předpisy platnými pro řízení před sborovými soudy.

§ 7.

(1) Samosoudce ustanovuje prezident sborového soudu první stolice.

(2) Za samosoudce mají býti podle možnosti ustanovováni jen soudcové, kteří byli alespoň dva roky činní jako vyšetřující soudcové nebo nalézací soudcové ve věcech trestních.

§ 8.

V trestních věcech mladistvých ustanovení tohoto článku neplatí.

§ 9.

V trestních řízeních projednávaných podle dosavadních předpisů před samosoudcem, která nebyla v první stolici skončena, učiní veřejný žalobce, řídě se již předpisy tohoto dekretu, návrh, zda trestní řízení má býti dále provedeno před samosoudcem či senátem. Totéž učiní v trestních řízeních, provedených podle dosavadních předpisů samosoudci, jež se po zrušení nejvyšším soudem vrací do první stolice.

Čl. IV.

Nebyl-li v řízení před okresními soudy ohlášen proti rozsudku žádný opravný prostředek, není třeba sepsati odůvodnění zprošťujícího rozsudku vůbec, odsuzujícího pak rozsudku za podmínky, že rozsudek byl vyhlášen v přítomnosti obviněného.

Čl. V.

Tento dekret nabývá účinnosti třetím dnem po vyhlášení a platí jen na území zemí České a Moravskoslezské; provede jej ministr spravedlnosti.

Dr. Beneš v. r.

Fierlinger v. r.

Dr. Stránský v. r.

